

N° 9.

W a f a i s i a

Runon Päitä.

Jak. Juteini.

W i i p u r i s s a .

Cederwallerin Pöskén ja Pojan Kirja-painosta,
vuonna 1844.

Imprimatur:

G. Rein.

Joka järvi jäätä wailla
kuwan andaa auringosta,
waikka waan on auringoinen
yksi aina ylähällä.

Juuri näin nyt Jumalansa
kuwailewat uskotunnat
kutin sielussa sulassa.

Kuka kuwan Jumalasta
maallisesti maalaileepi,
sillä ombi tuhma tundo
Herran hengestä hyvästä.

Ruumis ombi ruupuvainen,
mutta sielu säilyväinen
yrittääpi ylähälle
niin kuin tuli tuikkivainen,
ehkä tuhka tänne jääpi.

Syndi surman synnyttääpi,
waan ei laki lausuttawa;
se on waan kuin seilattaissa
kiwi merkitty meressä.

Kärsimys on luja lahja;
pysthisenä pilarikin
katon painot kannattaapi,
waan ei testä kallellansa.

Walistuksen waljetessa
wähenewät wäärät neuwot ,
päiwän päästen korkealle
warjot wasta lyhenewät.

Walistuksen walkeutta
paknewat pahat juonet ,
hökötyöllä lendäwäiset
päiwän waloa wakaiista.

Onnen maja ombi auki ,
wara walmis jokaiselle
ehtiwäiselle eloonsa.
Katsos, kuinga luonon Luoja
suonut on jo syndywälle
äidin rindahan rawinnon.

Ei se ole wielä wiisas ,
joka luopuu Luojaastansa
miehen mielä noudatellen ;
se on herran hyljänneenä
palwelewa palkollista.

Rikas ombi Kristin oppi
niin kuin armas auringoinen ,
ehkä pilwet epä-luulon
hämmendäwät hämärällä
lohdullista loistettansa.

Oikea on uskon oppi ,
joka herättää hywyttä ,
rawitseepi rakkautta
wendolaiistengin wälillä,

Herran armo ombi aina
runsaas ilman ruitutusta ,
anomusta onnen orjan ;
siis on syhtä syndisellä
olla kiini kiitoksessa ,
waan ei suotta waikeroita.

Tällä lailla Paupiaalda
saapi saatavaa rukoilla :
Armahdaja ! anna meille
mitä mielestäs suvaitset ,
waan ei, täynnä synnin syitä ,
oman ansion osuutta.

Armosta on alku meillä ,
armon kautta kaikki lahja ;
omat ovat ainoasti
syyt ja synnit ihmisellä.

Se on sielumme walistus :
ensin tundea totuuden ,
sitte seurata totuutta ,
olla oikea menoisfa.

Wielä waikka wainon alla
hywä muita hyödyttääpi ,
niin kuin tuuma rauta raukka
wasarangin waristaapi.

Mattkustellen maailmasta,
tullen tuonen wierahaksi ,
julkinen on juhla-waate
parannuksen puhdas paita.

Kuin on kungin sydämessä
hyvän tundo, pahan tieto,
waan ei huoli hyvästänsä,
eikä tottele totuutta,
niin on kurja kuolewainen
paha taikka mieli-puoli.

Baino ombi wiatoina
kurjallekin tunniaksi;
Wapahhtajan waeldaissa
oli orjan tappurainen
ruunu päähän rufennettu
paljon koldaista parempi.

Mlemi on ylpeyttä
ylpeyden ylen-katse,
rehellinen retki maassa
korkeampi korkeutta.

Järki waywa, wairotettu
eroittaapi elämässä
wasta toden walehesta,
niin kuin päiwä paistawainen
warjon eroittaa walosta.

Kiitollinen, oiwa ombi
hyvä lahjasta hyvästä,
niin kuin pelto pehmitetty
jälle joka jhyäisestä
kaswattaapi hymmenengin.

Wiisaus on vielä työläs
opittawa osawasti,
mutta oppi tehnon keinon
tappi tyllä keweästi.

Hyvän, waikka warsin suuren,
wäärin käytös wähandääpi,
taikka paisuttaa pahaksi ;
tuli hyvä hyödyttääpi,
tuli waikuttaa wahingon.

Yhden isän, yhden äidin,
sekä Luojan että luonnon
lapset owat kaikki luodut,
jonga tähden jokaisella
toista kohden totisesti
säälin säilymän pitäisi.

Oma indo ihmisellä
ombi töitä täytettäisä
niin kuin purje pullollansa
wenhettäkin wetämässä.

Kulda ombi kuffarossa
mielä kuiwa kunniaksi,
kuin ei siitä siunausta
lähde lähimmäisellemme.

Eipä työtä elämässä
tehdä ilman todistusta,
koska owat kohta läsnä
Jumala ja oma tundo.

Surembaa ei ole suotu
ilon syhtä ihmiselle,
kuin on työstä täytetystä,
hyvästä ja hyötyisestä.

Katki julmat juonisaansa
Luojan luondo-kappaleille,
hirmut itse ihmisille
ovat orjat häijyn hengen,
uskon tiellä umbi-silmät,
tuhmat tunnon asioissa.

Synstä hyvän sydämelle
rikkaus on riemun lähde,
ahnehelle aiwan kuita
rakas kulda-raunionsa.

Ehkä alkun erhehtyksen
heikkous on hengesämme,
kuitengin se kungin luona
sihen sitte suostumalla
ehdon sytki suureneepi.

Bian pyhdy voiton väärän
ombi vaikutus wahingon,
niin kuin wiepi, wietteleepi
syötti surmahan sudengin.

Alla hurjan huwituksen
aiwan suotta surmattaisa,
ajettaisa, ammuttaisja
Luojan luondo-kappaleita
piru hirmu, hirskumainen,
peitettynä pensahassa
irwisstellen iloitseepi.

Aina synnin saapumaisen
takaus on oma tundo,
jota aiwan angarasti
maksen aika ahdistaaapi.
